

Pau Ferrer i Blanch

En Pau neix el 1971 a Verges, en una casa de paletes ben coneguda, una empresa familiar situada al començament de la carretera de Torroella. És el petit de cinc germans, fills d'en Pau i la Salvadora. Ell mateix ens en fa broma...

Som com dues generacions. Els tres grans –en Josep Maria, en Xico i en Jaume– van néixer molt seguits i, en canvi, fins que neix en Jordi passen deu anys i encara dos més fins que neixo jo. Em penso que devien anar per la nena.

Els tres grans segueixen també l'ofici familiar i, per contra, en Jordi i tu se'guiu estudis i, per casualitat si vols, us trobeu ara en el món de l'ensenyament.

Efectivament, però en el meu cas la història és una mica diferent. Jo m'he dedicat pràcticament i exclusivament a la música, i fins que ja vaig ser gran no em va passar pel cap dedicar-me a la pedagogia musical, tot i que no m'en penedeixo gens, ja que em permet guanyar-me la vida fent allò que m'agrada i viure-la al costat de la gent i de la terra que m'estimo.

És inevitable parlar amb en Pau i que no surti el tema de la música. Com diu

ell, des de molt petit va entrar en aquest món i ja no l'ha deixat més. Per això li demanem que ens expliqui com d'una casa de paletes, ofici dur i manual, en surt un músic que es dedica al vessant clàssic o culte d'aquesta disciplina.

A la família no hi havia pas cap sensibilitat especial per la música, i encara menys per la música culta; però explicaré com va anar tot perquè és una història ben curiosa. Resulta que jo era un infant i, com que volia fer música com altres amics, el pare va apuntar-me a can Ramon Joanmiquel, com tantes generacions de vergelitans que hi hem passat. Un dia, però, el pare, que treballava a casa dels Pareta de Tor, amb els quals, a part de la feina, l'unia una bona amistat, va a començar a parlar amb ells dels fills i dels estudis, del seu futur, etc. En Joan Maria Pareta era llavors a l'Escolania de Montserrat i els seus pares en parlaven meravelles, de manera que el pare s'ho va començar a rumiar, però no gaire. Al matí del diumenge ja pugem tots al cotxe i cap a Montserrat s'ha dit! Ja veieu que no es torbava pas gens. Un cop allà va demanar per veure el pare Ireneu, que li va fer un lloc entre les obligacions del diumenge montserratí i li va explicar que no era pas fàcil d'entrar a l'Escolania,

però que si anava ben preparat podia presentar-me a les proves. Vaig preparar-me durant un curs i mig, amb classes setmanals de tècnica vocal a Barcelona, mentre continuava amb la música a can Ramon. I així va començar tot: classes per a preparar l'entrada a l'Escolania, quatre anys d'intern a Montserrat i una preparació extraordinària per a seguir en el món de la música quan vaig sortir-ne.

Diu que ara, si ho hagués de decidir, no sap si hi tornaria a anar, perquè troba que era molt dur separar-se de la família i dels amics en una edat tan tendra; però el cert és que ens en parla amb passió i que la cara se li il·lumina quan recorda els professors, els companys i les anècdotes viscudes al monestir.

Érem molt pocs escolanets, uns cinquanta, repartits en quatre cursos escolars. Compaginàvem perfectament els estudis amb la música, perquè hi havia una organització perfecta i molt natural: no teníem pas la sensació d'estar treballant desmesuradament. Hi havia un ordre establert i temps per a cada cosa, fins i tot per a jugar a futbol al camp de la figuera; per no dir que viatjàvem sovint per

En Pau, segon a la dreta, cantant a l'Escolana de Montserrat

fer concerts, jo, en quatre anys, vaig anar a Portugal, a Israel, a Madrid i a molts pobles i ciutats de Catalunya. A part del cant coral, bàsic a l'Escolania, estudiàvem dos instruments: el piano i un altre triat per cada alumne.

I tu vas triar el violoncel...

No, el pare Ireneu, em va triar el violoncel! Jo no ho tenia clar i va triar ell, i suposo que ho va ben encertar, perquè des d'aquells moments aquest instrument ha format part indissociable de la meua vida. Voldria destacar, però, la faceta humana de l'Escolania amb un parell de fets molt il·lustradors. Jo vaig canviar la veu a començaments del tercer any, que és quan s'espera més dels escolanets, i, malgrat això, ni em van fer fora, ni em vaig sentir mai diferent dels altres. D'altra banda, encara que és un centre religiós, no feien mai proselitisme de la vida monacal als alumnes; encara més, quan jo hi era, el monjo més jove, que havia estat escolà, devia tenir entre cinquanta i seixanta anys; ja veieu, doncs, que no hi havia gaire tirada entre els escolanets a la vida monàstica. En tot cas, si algun escolà volia ser monjo, havia d'estar uns anys fora del monestir fins a l'edat adulta, lògicament.

Un cop fora del monestir vas continuar lligat a la música, però havies de fer també el batxillerat...

Sí, i vaig tenir la sort de poder-lo fer ben a prop. Vaig continuar els estudis de pia-

no a Granollers, amb el professor Vicenç Prunés, i els de violoncel, per casualitats de la vida, els vaig poder seguir a Begur, amb el professor Josep Bassal, que feia poc que havia tornat de Roma i s'havia instal·lat a l'Empordà. Estudiava també harmonia amb en Joan Pons, aquí a Verges, un grandíssim músic i un professor de primera; per a ell el rellotge no existia, no plegàvem de treballar fins que la feina sortia bé. Val a dir que, encara que m'examinava al conservatori, la carrera de música sempre l'havia feta per lliure, fins als tres darrers anys, que vaig anar al Conservatori del Liceu, a Barcelona. Els estudis de BUP i COU els vaig fer un any al Bell-lloc i la resta a l'Institut de Palafrugell, que era el centre públic que ens tocava per zona.

A part dels estudis, sabem que vas estar uns anys en plantilla de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE), tocant el violoncel a les ordres de grans directors i fent concerts per tot l'Estat.

Quina època, aquella! Jo tenia vint-i-tres anys. Realment va ser fantàstic poder tocar al costat de tanta gent i tan bona. L'exigència era màxima, quatre estades anuals durant tres anys, treballant el repertori clàssic més important i a les ordres de directors de primera línia mundials, amb concerts a Itàlia, Anglaterra i en moltes de les grans places musicals espanyoles: un somni per a qualsevol músic jove. Moltíssima feina, però era feta a gust. A més, va coincidir que durant aquests anys vaig

poder anar a classes amb professors molt diferents, tots de gran prestigi, que em varen obrir molt les opcions de la música i de l'instrument. Voldria tenir aquí un record pel violoncel·lista David Ethève, que posteriorment va ser el meu professor durant dos anys i amb qui tant vaig aprendre.

Però ve un moment en què has de triar entre ser instrumentista professional o pedagog de la música, i vas triar la darrera opció... Com va ser?

Les circumstàncies de la política educativa del país van afavorir que, a part del Conservatori de la Diputació, es fundés l'Escola Municipal de Música de Girona. La nova llei d'educació (LOGSE) establia que els ajuntaments tenien competències en l'ensenyament de la música, i per això va sortir aquest nou centre. I com que era nou necessitava professors; es va convocar un concurs públic i d'aquesta manera vaig poder accedir-hi. T'has de decidir en poc temps per una opció atractiva però que tampoc no saps si serà la bona. Ara, amb el temps, estic content d'haver-la pres. A més, tampoc no vaig deixar de tocar, perquè en aquells moments participava també en alguns projectes com a instrumentista. Vaig col·laborar amb el grup Port-Bo en un projecte anomenat Bolenera; també amb en Santi Vendrell, un cantant força conegut uns anys enllà i que fa poc ha tornat als escenaris; amb en Josep Bassal fèiem un duet de violoncels que ens va portar a tocar a Brussel·les i a Madrid, i encara de vegades feia col·laboracions amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà i la Filharmònica de Catalunya. Em va fer, però, una especial il·lusió participar en una obra de teatre musical amb un quartet de violoncels i l'actor Quim Lecina. El títol era *Em dic Erik Satie, com tothom...* M'ho vaig passar molt bé i estic molt content d'haver-hi participat. En Quim, rupianenc d'adopció, com jo llavors, és un grandíssim actor i va saber-nos guiar en aquest món del teatre que jo tot just descobria. Ja veieu, doncs, que m'interessava tastar una mica tots els tipus de música i no tan sols la clàssica; per això he anat col·laborant amb iniciatives tan diferents. A la llarga, però, aquesta faceta ha anat perdent pes en la meua vida, perquè he volgut donar més temps i més importància a la família, i també perquè en aquests

darrers anys m'ha tocat dedicar una part del meu temps a tasques de gestió, ja que m'han encarregat la direcció de l'Escola Municipal de Música de Girona.

Com s'escull el director de l'escola?

L'escola depèn directament de l'Ajuntament de Girona, i per a regir-la hi ha dues persones: una que gestiona la part econòmica i l'altra que dirigeix la part pedagògica. El gerent és un càrrec de confiança del regidor, i el director és escollit pel claustre prèvia candidatura, que mai ningú no vol presentar (riu).

Aquest any heu estat de moda i heu tingut molt de protagonisme als mitjans de comunicació amb el bon paper que ha fet Geriona en el concurs de TV3 *Oh Happy Day...*

I tant! El Cor Geriona ja fa temps que té un gran nivell i ha competit amb molta solvència en el concurs. Això ha fet que l'escola s'hagi fet visible a tots els gironins, cosa que fins ara costava força. Malgrat tot, això no suposarà pas gaires canvis, perquè, si be es podria pensar en un augment de l'interès per matricular-s'hi, no hi ha pas gaire oferta disponible. En fi, no crec que, a part de la satisfacció que ens han donat els cantaires, aquest fet pugui modificar gaire la vida acadèmica de l'escola.

Comentem també que l'Imma, la directora de Geriona, i la seva família ja fa temps que ens acompanyen a la Processó i que alguna vegada ella ha participat com a solista en concerts de la Coral Vergelitana, cosa que ens fa també partícips de l'alegria del seu èxit. I, parlant de la Processó, també parlem de la implicació d'en Pau en els assajos del cant de l'*Hosanna* a l'escena del Ram.

Sí, jo de petit no vaig poder participar gaire en la Processó, perquè les setmanes santes me les passava a Montserrat, i després en altres compromisos musicals; però des que estic establert una altra vegada aquí, també he volgut ser un vergelità més i col·laborar en allò que pugui en la Processó. Des de l'edat de setze anys la meua participació puntual ha estat cantar a l'*Stabat Mater*, sempre que he pogut, que han estat moltes vegades. Ara, d'ençà que visc al poble, puc ser més constant i fins i tot col·laborar més en allò que em confien.

I aquesta resposta ens porta al darrer tema de l'entrevista, la vida familiar, que, segons ens diu en Pau, és la prioritat de la seva vida actual.

L'escola de música m'ocupa moltes de les hores del temps que la gent sol dedicar a la família, perquè els horaris, a l'escola, són després de l'horari escolar de col·legis i instituts. Si continués tocant, m'ocuparia

també els caps de setmana i tot plegat ho hauria de restar de la vida familiar. En fi, ve un moment en què has de triar, i jo m'he decantat per l'escola i la família. Si puntualment hi ha algun projecte molt interessant i és compatible, s'estudiarà...; mai no es pot dir d'aquesta aigua no en beuré!

Per últim, has decidit tornar a Verges i bastir casa al poble que et va veure néixer, malgrat que la feina la tens a Girona...

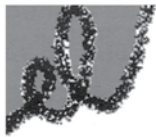
Quan ens vam casar, amb l'Emma, ens en vam anar a viure a Ruplà. Ella és de Ruplà i ens vam estar a casa seva durant deu anys. Després vam decidir de fer-nos una casa i va ser aquí a Verges, on fa dos anys i mig que vivim. L'Emma també és del ram de l'ensenyament i de la música: és professora de guitarra a l'Escola Municipal de Música de Girona i fa classes també a secundària. Ara mateix està a Banyoles, però no hi té lloc fix de treball, i qui sap si quan surti la revista encara hi serà. Tenim dues nenes que són la joia de la família: la Jana, que ara té onze anys, i la Nora, de nou. Si tornés a néixer, no sé si faria el mateix que he fet en la vida, perquè amb la perspectiva dels anys hi ha

En Pau, amb en Quim Lecina, a punt per la representació

moments en què em faria molta mandra de repetir, però el que sí que puc dir és que estic content de la vida que he tingut i de la que tinc a hores d'ara, i espero continuar sent així d'afortunat en el futur.

JORDI ROCA I ROVIRA (TEXT)
ARXIU FAMILIAR, D'EN PAU (FOTOS)

CONVENT SL
CONVENT

PINTORS

JOAN BALTASAR

Mas del Convent
17466 Garrigoles
Tel. 972 76 82 42
649 479 088

Bé@Casa
atenció domiciliària

Marta Margall i Sastre

696 707 481

martamargall@hotmail.com

Classes de repàs d'anglès
Cursos per a primària i infantil des de P2
Cursos d'anglès secundària i batxillerat
Preparació Exàmens Cambridge: Advanced, First, Pet i Ket

Classes particulars a domicili

Estudis lingüístiques a l'estranger

One.
school of English

info@oneschoolofenglish.cat
Visita el nostre bloc:
<http://oneschoolofenglish.blogspot.com>

One. school of English
C/ Església, 6
17257 Torroella de Montgrí
972 762108 o 607435480

One. school of English
Plaça Major, 8
17142 Verges
972780830 o 637428169

REGS MOLÍ

TOT EN REG
I PER A L'AIGUA

SISTEMES DE REGS
Riegos - Arrossage - Irrigation

C/ Girona, 9
17142 VERGES (Girona)
Tel. 972 780 063
Mòbil: 615 583 443

Enric Falgueras Calvet

falgueras.e@telefonica.net

INSTAL·LACIONS
VERGES SL

Llum Aigua Gas Calefacció Aire condicionat

C/ Girona, 60
17142 VERGES (Girona)

Tel./Fax: 972 780 417
e-mail: instalverges@terra.es

Alauda restaurant

Menú migdia festius 15 €
7 caps de setmana

10'5 € laborables

5'40 € infantil

Obert cada dia migdia i els vespres dels divendres, dissabtes i vigílies de festius. Dimecres tancat

Ctra. Torroella a L'Estartit, km. 5,2
17258 L'Estartit (Girona)
jocs@campingparks.com

Tel. 972 751 006

Jocs Parc El parc d'atraccions de l'Estartit

Centre d'informació d'Espais Naturals Protegits de l'Empordà

parking gratuït **P**

[/restaurantalaula](#) **f**

[/espaiempordanatura](#)

[@rest_alaula](#) **t**

[@EmpodaNatura](#)

espai Empordà Natura